

των πατρίδας, εϋρόντες ἀρχηγὸν ἀνδρεῖον, καὶ ἐν ταύτῳ φρόνιμον, τὸν Ῥώμυλον, συναχθέντες εἰς τὸ Λάτιον τῆς Ἰταλίας, καὶ διὰ τὰ σωθοῦν ἀπὸ τῆς ἐκδίκησιν τῶν Νόμων, συστήσαντες ἰδίαν των Διοίκησιν, ἐχειροτόνησαν Βασιλέα αὐτὸν τὸν Ῥώμυλον, καὶ κατέβαλον τὰ θεμέλια τῆς Ῥώμης ἐκείνης, τῆς ὁποίας ἡ ἐξουσία ἀποκατέστη σχεδὸν παγκόσμιος, καὶ ἔφθασεν εἰς ἐκεῖνον τὸν βαθμὸν τῆς δόξης, τὸν ὁποῖον ὀλιγώτατα Ἕθνη, καὶ ἀποκτῆται ἀπέκτησαν.

Ὁ Ῥώμυλος, ἢ διὰ τὸ φυσικὸν δικαίωμα τῆς ἰσοτιμίας εἰς ἀνθρώπους τῆς ὁμοίας τύχης, ἢ διὰ πολιτικὴν πρόβλεψιν, τὸ ὁποῖον εἶναι δύσκολον τὰ καταπίσει τὸν ἀδιάφορον κριτικὸν, διεμοίρασεν εἰς τρεῖς συντρόφους τὴν γῆν τῆς κατασχέσεώς των, καὶ τοὺς ἀποκατέστησεν ἐνταύτῳ γεωργοὺς, καὶ ἰδιοκτητῆτας, δηλαδὴ πατριώτας καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως. Οἱ Ῥωμαῖοι ἐμοιράσθησαν εἰς τέσσαρας φυλαῖς, καὶ ἐκάστη τούτων εἰς τριάκοντα Φροντιστήρια (Curiae), καὶ ἕκαστον ἄτομον ἐκ τούτων ἔλαβε δύο στρέμματα (Jugera) γῆς, εἰς ἰδιοκτησίαν του· ὥστε οὗτος ἐμοίρασε καλῆτερα τὸν Ῥωμαϊκὸν τόπον ἀπὸ τὸν Σόλωνά. Ὁ Νόμος ἔτος ἐφυλάχθη ἀπὸ τοὺς διαδόχους του, καὶ μετὰ τὴν ἐξορίαν τοῦ τελευταίου Βασιλέως Ταρκυνίου τοῦ Σουπέρβου, ἤτοι Ἰπερηφάνου, οἱ ψηφισθέντες Ἰπατοὶ Δημοκράται Βροῦτος, καὶ Οὐαλέριος, γνωρίσαντες τὸ ὠφέλιμον τῆς συστήματος, τὸ ἐφύλαξαν, μοιράσαντες πάλιν εἰς τὸν λαὸν τὰ κτήματα τῶν δραπετῶν ἀποστάτων· καὶ διὰ τὰ ἐπαυξήσῃ ἡ Γεωργικὴ διά τῆς Διοικήσεως, ἐγνωρίσθησαν, καὶ διὰ τῶν Ποιητῶν ὑμνήθησαν, Θεοὶ ἔφοροι τῆς Γεωργίας· (Οὐίργ. β'.

β. α.) καὶ ἐκ τούτου ἀνεφύησαν τὰ ὀνόματα τῆς γεωργικῆς πολυθείας. Ῥυβιγάλοι ἦσαν οἱ φύλακες Θεοὶ τῶν γεννημάτων ἀπὸ τῆς βρέχης, καὶ τὰς κακοκαιρίας. Φλωράλαι, οἱ εὐδοκῶντες εἰς τὴν ὠριμότητα τῶν καρπῶν. Οἰνάλαι (Vinales) οἱ ἔφοροι τοῦ τρυγητῆ. Ἀμβστάλαι, οἱ λιτανευόμενοι εἰς τὴν εὐφορίαν. Τερμινάλαι, οἱ ἔφοροι τῶν συνόρων. Παγκανάλαι, οἱ ἐπικαλόμενοι εἰς πληθυσμὸν τῶν σπαρτῶν, καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ δὲν ἦτον κίνημα γεωργικὸν, εἰς τὸ ὅποῖον νὰ μὴ ἦτον προσδιωρισμένος Θεὸς διὰ παράκλησιν· παρομοίως διωρίσθησαν καὶ ἑορταὶ διὰ πολιτικῶν Νόμων εἰς τὰς ἀγρονομικὰς εὐκαιρίας· ὡς αἱ πανηγύρεις τῶν ἐννεαημέρων, ὅτε ἐσυναίζοντο οἱ γεωργῶντες εἰς τὴν Ῥώμην νὰ κάμουν τὰς ληψοδοσίας των, καὶ ἡ Βελλή, καὶ τὰ κριτήρια ἐσχόλαζον, καὶ ἐθεωρῶσαν τὰς τῶν Γεωργῶν διαφορὰς, διὰ νὰ μὴ ἐμπυδίζωνται εἰς ἄλλας ἡμέρας ἀπὸ τὴν ἐργασίαν των.

Ἡ Ῥωμαϊκὴ Νομοθεσία ἀπέβλεπεν οὐτιωδῶς εἰς τὴν εὐταξίαν τῆς Γεωργικῆς· καὶ ὅς τις ἤθελε κόψῃ ξένον δένδρον, ἐπαιδεύετο, ὡς ἀνδροφόνος, ἢ ληστῆς· ὥστε ἀποδεικνύεται τρανώτατα, ὅτι οἱ παλαιοὶ Ῥωμαῖοι ἐπροτιμοῦσαν τὰς δύο ἀρετὰς τὴν Πολεμικὴν, καὶ τὴν Γεωργικὴν ἀπὸ ὅλας τὰς ἄλλας. Ὅχι μόνον Ὑπατοι, ἀλλὰ καὶ Δικτάτωρ, ἦτοι ἐπὶ ῥητῶν καιρῶν αὐτοδέσποτος Μονάρχης τῆς Ῥώμης, προσεκαλέσθη νὰ ἀναλάβῃ τοὺς οἴακας τῆς Διοικήσεως, ἐν ᾧ ἐβαστοῦσεν εἰς χεῖράς του τὸ ἄροτρον, καὶ ἐγεωργῆτε τὸ χωράφι του. Τότε λοιπὸν καὶ ὅλη ἡ γῆ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐξοχῆς, ἢ πεδίαδος (Campagna) ἐγεωργεῖτο, καὶ τὰ ἔλη, ὡς τὸ Ἀλβανικόν, καὶ Ποντίνον ἐξηραίνοντο, καὶ ἡ ἀφθονία τοῦ σίτου, καὶ

καὶ οἶνε ἦσαν εἰς τὴν Ῥώμην ἀπὸ τὰ περίχω-
ρά της .

Ἄλλ' ἄφ' οὗ περὶ τὰ 267 ἔτη ἀπὸ κτίσεως τῆς Ῥώμης διεγέρθη ζηλοτυπία τῶν Φυλάρχων (Τριβύ-
νων) τῆς δῆμῳ κατὰ τῶν Πατρικίων, διὰ τὴν ἀποκτή-
σθαι τὴν εὐνοίαν τῆς λαῶ, καὶ νὰ οἰκειοποιηθῶν τὰ μεγά-
λα ἀξιώματα, ἐπρόβαλλαν νέαν μοιρασίαν τῆς γῆς,
καὶ ἐβλάψαν τὴν ἰδιοκτησίαν, ἣ ἔποια εἶναι τὸ θε-
μέλιον τῆς καλῆς Γεωργικῆς· διότι ὅταν ὁ Γεωργὸς
ὑποπτεύῃ, ὅτι ὁ καλλιεργέμενος ἀγρὸς τῆς εἶναι ὑπο-
κείμενος εἰς τὸ νὰ ἀρπαγῇ ἀπὸ τὰς χεῖράς τῆς, καὶ
νὰ δοθῇ εἰς ἄλλον διὰ τῆς Διοικήσεως, ἀναμφιβό-
λως ὀλίγον τὸν ἐπιμελεῖται, καὶ τὸν προφυλάττει·
καὶ αὕτη ἡ ἀγρονομικὴ διαταγὴ διεργεθεῖσα πολλά-
κις μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας Ῥώμης παρὰ τῶν φιλο-
ταράχων Φυλάρχων, ἐστάθη πρώτη πληγὴ ἐναν-
τίον τῆς Γεωργικῆς.

Δευτέρα δὲ καὶ τελευταία ἡ ἀκόλουθος· ὅταν
ἡ Ῥωμαϊκὴ ἐξουσία ἐξηπλώθη εἰς τὴν Εὐρώπην,
Ἀφρικὴν, καὶ Ἀσίαν, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἔφθασαν εἰς
ἐκεῖνον τὸν πλοῦτον, καὶ τρυφὴν, τῆς ὁποίας ἐδώκα-
μεν ἀρκετὰς ἐνδείξεις διὰ τῶν εἰρημένων, οἱ κυριευ-
θέντες τόποι διετάχθησαν νὰ δίδουν εἰς τὴν Ῥώ-
μην ὅλας τὰς ἀναγκαίας τροφὰς εἰς τὰς χαμηλο-
λοτέρας τιμὰς· 20 λίτραι (8 ὀκάδ.) σιτᾶρι ἐ-
τιμᾶτο 10 ἄσπρα, καὶ 1 κόγχος, ἥτοι πέντε φιά-
λαι κρασί, ἐπώλειτο 2 παραῖδες, ὥστε ἦταν περιτ-
τὸν πλέον νὰ γεωργῆται ἡ Ἰταλικὴ γῆ, ὅταν ἔξω-
θεν ἐλάμβανεν εἰς ταιαύτας ποταπὰς τιμὰς τοὺς
καρπύς· καὶ μὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἠμελήθη παντε-
λῶς ἡ Γεωργία, καὶ οἱ πρότερον καρποφόροι ἀγροὶ
μετεβλήθησαν εἰς παλάτια ἐξοχῆς παμμέγιστα,
καὶ

καὶ πάμπολλα, εἰς τοὺς κήπους τῶν ὁποίων ἀντὶ δένδρων καρποφόρων, καὶ χόρτων βρωτίμων ἐκαλλιεργοῦντο ἀπὸ τὴν ἀπειρίαν τῶν Ῥωμαϊκῶν ἀνδραπόδων ἀνθ' ἡ διάφορα, καὶ δένδρα ἀειθαλῆ, ἀλλ' ἀνωφελῆ καὶ ἀκαρπα. Ὁ πλῆτος ἔφερε τὴν τρυφήν, καὶ αὕτη τὴν ὀκνηρίαν, καὶ τὴν παντελῆ κατάργησιν τῆς Γεωργίας, καὶ αὕτη τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἐγκατοίκων, ἢ τὸς στασιασμοὺς, τὴν φθορὰν τῆς Δημοκρατίας, καὶ τὴν κατ' ὀλίγον ὀλίγον πτώσιν ἐκείνου τοῦ μεγάλου Κολοσσοῦ.

Διὰ τὰ πληροφορηθῶμεν καλῆτερα εἰς τὰ ρηθέντα, δὲν εἶναι περιττὸν νὰ παρατηρήσωμεν κατὰ παράθεσιν τὴν παρούσαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Διοίκησιν, ἡ ὁποία λαβῶσα παρὰ τῶν Ῥωμαίων αὐτὴν τὴν συνήθειαν, καὶ διωρίσασα τὰς ὑποκειμένας Ἐπαρχίας νὰ τρέφῃ τὴν Βασιλεύσαν μετὰ τὰναγκαῖα εἰς τιμὰς πολλὰ χαμηλάς· ἕως ὅτου οἱ Σατράπαι τῶν Ἐπαρχιῶν εἶχον τὴν ταπεινὴν ὑποταγὴν, ἀπέστελλον τὰς σιτοδοσίας, καὶ κρεωδοσίας εἰς τὰς προσδιωρισμένας τιμὰς, καὶ ἡ Βασιλεύσα ἔτρεφε τοὺς ἀγεωργήτους κατοίκους τῆς εἰς τὴν τρυφήν, καὶ πολυτέλειαν· τῶρα δὲ, ἀφ' ἧς δηλαδὴ οἱ Σατράπαι ὀλίγον ὑπακύν, καὶ ὑπὸ διαφόρων προφάσεις πωλῶσιν εἰς ὑψηλὰς τιμὰς ἔξω τῆς Ἐπικρατείας τὰ γεννήματα, ἡ Διοίκησις τῆς Βασιλευσῆς ἀναγκάζεται νὰ ἀγοράζῃ ἀκριβὰ, ἢ νὰ τρέφῃ ὁμοίως ἀκριβώτερα τὸν λαόν τῆς, καὶ τὰ ἐπόμενα, πτωχία, καὶ ἀδυναμία, καὶ ὀλιγανδρία, ἀποτελέσματα τῆς ἀμελείας εἰς τὴν Γεωργικὴν φυσικώτατα.

ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ.

Αί ένασχολήσεις τῆς Γεωργικῆς ἢμποροῦν να διαιρεθῶν εἰς γενικώτερα εἶδη τὰ ἀκόλουθα.

α'. Εἰς τὰ Γεννήματα ἤτοι σιτάρι, βρύζαν, ἀραβοσίταρον, κριθάρι, βρώμην, πισοὺς, κυάμους, φακῆν, κευχρί, ρύζι, καὶ τὰ λοιπὰ, ἀπὸ τὰ ὅποια ὅσα μαγειρεύονται, ὀνομάζονται ὕσπρια· ἀπὸ δὲ ταῦτα πάντα γίνονται ἀλεύρι, ἄμυλον, ἄρτος, μερικά ποτὰ, μαγειρεύματα, καὶ πνεύματα, ζυμαρικά, καὶ ἄλλα.

β'. Εἰς τὴν Ἀμπελον· ἡ σταφυλὴ εἶναι καρπὸς τοῦ κλήματος τῆς Ἀμπέλης, ἡ ὁποία πρῶτον ἐγνωρίσθη εἰς τὴν Ἀσίαν, μετεφυτεύθη εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅθεν διεβιάσθη εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἐκεῖθεν διεδόθη εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ὁ χυμὸς τῆς σταφυλῆς ἐπόθη πρότερον γλεῦκος, μετὰ ταῦτα ἔγινε κρασί, καὶ ἔπειτα ἐγνωρίσθη ἡ κατασκευὴ τοῦ οἴνουάματος, οἴνοπνεύματος, καὶ ὀξειδίου. Ἡ Ἀμπελος ένασχολεῖ περισσοτέρως ἐργάτας ἀπὸ τὰ γεννήματα· ἄρα συμβάλλει περισσότερο εἰς τὴν πολυανθρωπότητα τῶν τόπων, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀναγκαία, ὡς ἐκεῖνα.

γ'. Εἰς τοὺς Καρπούς, τοὺς ὁποίους καὶ Ὀπώρας, καὶ κοινῶς Ὀπωρικά λέγομεν. Τὰ καλλήτερα Ὀπωρικά μετεφυτεύθησαν ἀπὸ τὴν Ἀσίαν, τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὴν Ἀφρικὴν, καὶ διεδόθησαν διὰ τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Εὐρώπην. Τὰ βερίκοκκα εἶναι βλάστημα τῆς Ἡπείρου· τὰ καλλήτερα ἀπίδια τῆς Νυμφηδίας, τῆς Ἑλλάδος, καὶ κυρίως τῆς Ἀλεξανδρείας· ἡ Μηδεῖα, Περσία, καὶ Ἀσσυρία μᾶς

ἔδωκαν τὰς λεμονιάς, καὶ κитριάς· ἡ Περσία, τὰ Περσικὰ μῆλα· ἡ Καρχηδῶν τὰς συκάς, καὶ ροδιάς· ἡ Καστανία τῆς Μαγνησίας (Ζαγοράς) τὰς καστανιαάς· τὰς κερασίας ἡ Κερασῆς Πόλις τοῦ Πόντου· τὰ κοκκύμηλα ἡ Ἀρμενία, καὶ Συρία· κοινὰ δὲ ἦσαν εἰς ἡμᾶς αἱ ἐλαῖαι, ἀμυγδαλαῖ, συκαμινιαί, καὶ αἱ μηλέαι. Πρὸς τὰ βόρεια μέρη ὅσον τινὰς προχωρεῖ, ἄλλο τόσον εὐρίσκει ὀλιγώτερα τὰ ὀπωρικὰ. Αἱ Ἰνδίαί, καὶ ἡ Ἀμερικὴ μᾶς δίδου διατὰ Ἐμπορίαν πολλὰς καρπὸς χρησίμους, ὡς πιπέρι, καφέν, καὶ τὰ ὅμοια, καὶ ὅσα χρησιμεύου εἰς τὴν Ἰατρικὴν, ὡς τὴν κασσίαν, καὶ ἄλλα.

δ'. Εἰς ξύλα· τὰ ἀκαρπα δένδρα εἶναι περισσώτερα, καὶ εὐρίσκονται εἰς πολλὰ μέρη πυκνὰ, καὶ συνεχῆ, ὀνομαζόμενα Δρυμοί, καὶ Δρυμῶνες· εἶναι δὲ πολλὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν ἀνθρώπινον ζωὴν, καὶ διατὰ Ξυλικὴν, Οἰκοδομικὴν, καὶ Ναυπηγικὴν, καὶ διατὰ καύσιμον, καὶ διατὰ τοὺς ἀνθρακας. Ἀλλὰ μὲ ὅλα ταῦτα μήτε Διοίσεις κάμμία, μήτε καὶ χώρα μία ἔλαβε τὴν φροντίδα, ἢ νὰ φυλάξῃ τὰ τοιαῦτα δένδρα, ἀπὸ τὴν ματαιίαν, ἢ ὀλίγον ὠφελίμην φθοράντων παρὰ τῶν κατοίκων, ἢ νὰ μεταφυτεύσῃ ἄλλα νέα ἀντὶ τῶν κοπέντων· ὥστε πολλοὶ τόποι πρότερον σύνδενδροι κατήντησαν νὰ μὴ ἔχου ξύλα, καὶ ἀνθρακας, καὶ νὰ ταλαιπωρῶνται, ἀφ' οὗ τάχα διατὰ καλλιέργειαν μικροῦ χωραφίου κατέκαυσαν ὀλόκληρον δρυμῶνα, δι' ὀλίγην ὠφέλειαν ἑνὸς, ἢ δύο συμπολιτῶντων. Εἰς τοῦτο τὸ εἶδος ἀνάγονται καὶ τὰ βαφικὰ ξύλα τῆς Βρασιλλίας, καὶ τῶν Ἰνδιῶν, καὶ αἱ φλοιαί, ὡς τὸ κιννάμωμον, καὶ ἡ Παρκιανὴ φλοιαί (Κίνα) καὶ ἄλλαι· ὁμοίως καὶ τὰ Ἰνδικὰ ξύλα, ὡς τὸ Σάνδαλον, κ. τ. λ. καὶ τὸ

Βραβ.

βρώσιμον αλευρόδενδρον, και αι ράβδοι δια καπνοσύριγκας (τζιπέκια), και ὅσαι ἐκ τούτων συμβάλλουν εἰς τὴν Ἱατρικὴν, και προσέτι τὰ κόμμεα, ῥητίναι, πίσσα, γάφθα, και γενικῶς ὅσα τοιαῦτα ἀπὸ ἄκαρπα ξύλα, ἢ και κάρπιμα λαμβάνουν τὴν γένεσίν των, και χρησιμεύουν εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, και ἐπομένως ἀποτελοῦν Ἐμπόριον.

έ. Εἰς Λινάρι, και Καννάβι· ἡ καλλιέργεια τῶν τῶν δύο χόρτων εἶναι ἀναγκαία δια τὰ ἐνδύματα, και ἐπιπλα τῶν ἀνθρώπων, και δια τοὺς σπόρους αὐτῶν χρησιμεύοντα δι' ἔλαια, και δια τροφὴν πτηνῶν ὁ κανναβόσπορος· τὰ βόρεια μέρη τῆς Εὐρώπης, και ὑπὲρ πάντα ἡ Ῥωσσία ἔχει τὰ περισσότερα.

ς'. Εἰς Καπνόν· ἡ μεγάλη χρῆσις, ἢ να εἶπω καλήτερα ἢ κατάχρησις μας εἰς αὐτὸ τὸ φύλλον, ἢ εἰς καπνόν, ἢ εἰς κόνιν, ἢ εἰς φύλλα μασσώμενα, εἶναι τόσον πολλή, ὥστε ἔχομεν ἀνάγκην να τὸ καλλιεργῶμεν με ἐπιμέλειαν, και να τὸ τιμήσωμεν με χωριστὸν Ἄρθρον.

ζ'. Εἰς Κρόκον· τὸ χόρτον τοῦτο χρησιμεύει πολὺ εἰς ἀρτύματα φαγητῶν, και εἰς βαφαῖς, και τὴν Ἱατρικὴν, και δαπανᾶται πολὺ· ὁμοίως και ὁ Νόθος κρόκος τῆς Αἰγύπτου, ἀλλ' ὁ πρῶτος φυτεύεται, και ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ πολλὴν ἐπιμέλειαν· ὁ δὲ δεύτερος καρποφορεῖται μόνον εἰς τὴν Αἰγυπτου ἀπὸ τὸ λεγόμενον Ψιττακόδενδρον, και Τουρκιστὶ ὀνομάζεται Ἀσφοῦρι.

η. Εἰς Ζάχαρι· περὶ τῆς πρώτης ἀρχῆς τοῦ Ζαχαροκαλάμου ἀκόμη φιλονεικοῦσιν αι Νῆσοι τῶν Μακάρων (Κανάρια), ἢ Ἰνδία, και ἡ Αἰγυπτου, ποία τούτων τὸ εἶχε προτέρα· ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα

πρωτοτόκια ένασχολοῦν μόνα τὰ περίεργα πνεύματα, καὶ δὲν ὠφελοῦν μῆτε εἰς τὸ Ἐμπόριον, μῆτε εἰς τὴν ζωὴν μας· αἱ δὲ Δυτικαὶ Ἰνδίαι, καὶ ἡ προσεχὴς Ἀμερικὴ, ἀφ' ἧς τὸ ἔλαβον, τὸ ἐπολλαπλασίασαν, καὶ τὸ ἐκαλλιέργησαν, καὶ ἐπεμελήθησαν νὰ κάμνῃ καὶ πολὺ, ἢ καλὸν τὸ Ζάχαρι διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν μας τοῦ νὰ τὸ τρώγωμεν καὶ δαπανῶμεν εἰς ποτά, καὶ φαγητὰ μυριοτρόπως· ἀπὸ αὐτὰ διασταλάζεται πνεῦμα, τὸ Ῥῆμι, καὶ ἡ Ταφία.

θ'. Εἰς Βαμβάκια· πολυειδῆς, καὶ μεγάλη εἶναι καὶ ἡ χρῆσις τῶν Βαμβακίων μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοῦτο καὶ εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἀσίας, Εὐρώπης, καὶ Ἀμερικῆς πλῆθος γεωργῶν ένασχλῶνται εἰς τὴν καλλιέργειάν των· τὸ καλῆτερον γίνεταί εἰς τὰς Ἰνδίας.

ι'. Εἰς Χόρτα· ἐκτὸς τῆς Βοτανικῆς, ἡ ὁποία ἐξετάζει τὴν φύσιν, καὶ ἐπιμελεῖται τὴν σύναξιν, καὶ τὴν αὐξήσιν κυρίως τῶν χρησίμων εἰς τὴν Ἰατρικὴν χόρτων, ἡ Κηπευτικὴ εἶδος Γεωργίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν λαμβάνομεν πολυειδῆ χόρτα βρώσιμα, ὠμά, καὶ ἐψημένα, ένασχολεῖ πλῆθος πολὺ γεωπόνων, μάλιστα εἰς τὰ περίχωρα τῶν Μεγαλοπόλεων. Εἰς τὸ εἶδος τῆτο ἀνήκει καὶ ἡ ἐπιμέλεια εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἀγρίων χόρτων, φύλλων, καρπῶν, ἢ ριζῶν αὐτῶν, ὅσων χρησιμεύουσι εἰς ἀρτύματα, Ἰατρικὴν, Βαπτικὴν, καὶ φαγί.

Περὶ τῶν εἰρημένων ὄλων ἡ ἀκριβὴς, ἢ εἰς πλάτος ἐξήγησις εὐρίσκεται κατὰ Ἄρθρον εἰς τὸ ἐξῆς Α'. Βιβλίου, καὶ διὰ τοῦτο ἐν συντόμῳ ἐξετέθησαν ἐνταῦθα· μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον θέλω ἐκθέσει καὶ τὰ εἶδη τῶν προσεχῶς ἀκολουθῶν Κεφαλαίων τοῦ Ζω.

Ζωτικῷ, καὶ Ὀρυκτικῷ τῆς φύσεως Βασιλείου, διὰ τὴν ἀποφύγῃ, ὅσον τὸ δυνατόν, τὸ ἐλάττωμα τῆς πολυλογίας.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Γ,

Περὶ Βοσκητικῆς, καὶ Θηρευτικῆς.

Οτι ἡ Ποιμαντικὴ εἶναι σύγχρονος μὲ τὴν Γεωργικὴν, δέλουσα ἡ Θεία Γραφή τὰς μᾶς τὸ ἀποδείξει μᾶς ἐξιστορεῖ τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ Ἀδάμ, τὸν μὲν ποιμένα, τὸν δὲ γεωργόν· ἡ Ποιμαντικὴ ὅμως, ὡς φύσει ἀπλουστέρα, ἐγνωρίσθη καὶ προτέρα (α), καὶ ταύτης εἰσέτι προτέρα ἡ Κυνηγετικὴ· καὶ ἐπειδὴ αὐταὶ αἱ δύο ἐνασχολοῦνται περὶ τὰ ζῶα, ἡ μὲν εἰς τὰ ἄγρια, ἡ δὲ εἰς τὰ ἡμέρα, καὶ δίδουν εἰς τὸ Ἐμπόριον κρέατα, αἰεττάματα, ἔλαια, δέρματα, κόκκαλα, μαλλία, πτερά, γάλατα, βέτυρα, τυρία, καὶ τὰ παρόμοια· πρέπον εἶναι τὰ εἰπωμεν καὶ περὶ αὐτῶν προγυμναστικάτινα πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαζόντων τὸ Ἐμπόριον.

Βοσκητικὴ εἶναι ἡ ἐπιμέλεια τῶν ἡμέρων ζώων, καὶ χρῆσις αὐτῶν· Θηρευτικὴ δὲ, τὸ θήρευμα τῶν ἀγρίων ζώων, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται καὶ τὸ κυνήγημα τῶν ἐνύδρων, ὀνομαζομένη κυρίως Ἀλιευτικὴ, καὶ ἀπλούστερον Ὀψάρευμα.

Ἄ.

(α) Ἡ Θεία Γραφή προχρονίζουσα τὴν Ποιμαντικὴν ἀπὸ τῆς Γεωργικῆς, λέγει· „ ἐγένετο Ἄβελ ποιμὴν προβάτων, Κάϊν δὲ ἦν ἔργαζόμενος τὴν γῆν “.